

عنوان مقاله:

نقش دین و اخلاق در دنیای آرمانی عطارنیشابوری

محل انتشار:

فصلنامه زبان و ادبیات فارسی، دوره 15، شماره 18 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

راضیه رضازاده - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

رضا اشرف زاده - استاد گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

بتول فخر اسلام - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد نیشابور

خلاصه مقاله:

الهیات و ادبیات در برآوردن نیازهای فطری بشر، نیزآگاهی او در انتخاب مسیر درست مؤثر بوده‌اند درون مایه اغلب آثار کهن فارسی با تأثیرپذیری از قرآن و احادیث دینی همواره پیغام‌رسان مفاهیم اخلاقی و تعلیمی بوده است. درحقیقت شعر عرفانی را نمی‌توان بدون در نظر گرفتن جنبه‌های تعلیمی آن بررسی کرد. عطار به عنوان نماینده روشنفکر جامعه خویش، در اوضاع نابسامان زمان خود به دنبال دنیای آرمانی خود است. از آنجاکه دینداری او توأم با توجه به فلسفه واقعی عبادت است، این نوع گرایش به روح واقعی مذهب و نیز رعایت اخلاق از جانب همه مردم را می‌توان آرمان او در ساختن جامعه ایده آل دانست. در این پژوهش به بررسی برخی جلوه‌های دینی و اخلاقی عطار و تأثیر نیایش در تربیت و اخلاق، پیش شرط او برای ورود سالکان به دنیای آرمانی اش و اشاره مختصری به تأثیرپذیری مولانا از این شیوه، پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

عطار، ادبیات تعلیمی، عرفان، دین، اخلاق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1154316>

